

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLIX. Ч. 296. Джерзі Сіті, Н. Дж., вівторок, 23-го грудня 1941.

No. 296. Jersey City, N. J., Tuesday, December 23, 1941.

VOL. XLIX.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. П'ЯТЬ ЦЕНТИВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ.

Тел. „Свобода“: BErgen 4-0287. — Тел. У. Н. Союз: BErgen 4-1016 4-0807

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA

FIVE CENTS ELSEWHERE

Американська Флотія Знищила 14 Ворожих Субмарин на Атлантику - Японці Посилують Наступ на Филиппини - Гітлер Усуває Бравхіча і Сам Перебирає Команду

УСПІШНА АКЦІЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ ФЛОТІ НА АТЛАНТИКУ

ВАШИНГТОН. Секретар маринарки полк. Ф. Накс заявив, що американська флотія знищила або ушкодила 14 ворожих субмарин на Атлантику та що на Тихому океані американські морські сили успішно діють проти японських підводних лодок. В заяві секретаря Накса не подається, чи затоплення або ушкодження ворожих субмаринів наступило від того часу, відколи Америка активно приступила до війни. В тому самому комюнікаті згадується також, що затоплено американський торговий корабель „Емдіо“ на Тихому океані. Хоч морські сили донесли, що ворожі субмарини бушують при східних берегах Атлантики, проте не донесено про жадні ворожі напади на американські кораблі.

СТИМСОН ПРО РОЗБУДОВУ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПОВІТРЯНОЇ ФЛОТІ

ВАШИНГТОН. Секретар війни Г. Стимсон вручив президенту Рузвельту річний звіт про стан американської повітряної сили, в якому заявив, що Америка буде величезні літаки до далеких країн. Ці літаки надаватимуться до операцій на далекі віддалі, ось як Полуднева Америка, Африка чи Європа. Стимсон ствердив, що якість американських літаків перевищає всі дотеперішні літаки воюючих європейських націй. Секретар війни рівнож висловився проти поспішного встановлення окремого департаменту летунства, чого від довшого часу добиваються деякі військові. На його думку тільки спільна та обопільна співпраця між флотом, армією та повітряною силою зможе забезпечити американським збройним силам потрібну єдність та досягнення цілі в теперішній війні.

ЛЯ ГВАРДІЯ ЗА СПРАВЕДЛИВІСТЬ СУПРОТИ „ВОРОЖИХ ЧУЖИНЦІВ“

НЬЮ ЙОРК. Говорячи через радіо як голова конференції американських посаджених, Ля Гвардія виступив проти воєнної гістерії та самовільної розправи з 1,100,000 німцями, італійцями і японцями підданими, що перебувають в Америці. Він заявив, що в багатьох місцевостях різні комітети беруться не за своє діло, а саме стараються брати справедливість у свої руки. Такі кроки, говорив Ля Гвардія, можуть тільки довести до заломання національної моралі. Щодо горожанства, то німці чи італійці можуть далі старатися за „перші папери“, однак остаточне рішення буде залежати від президента Рузвельта, який по перегляненню справи буде рішати, чи даний німець або італієць може одержати горожанство.

НОВИЙ ЗАКОН ПРОТИ КОМУНІСТІВ І БУНДІВЦІВ

ВАШИНГТОН. Стверджуючи, що Комуністична Партия Америки та Німецько-Американський Бунд і Кифгейзер Бунд є звичайними агентами чужинських держав, палата послів ухвалила закон, на основі якого згадані організації мають зареєструватися та подавати до публичного відома не тільки імена урядовців і директорів, але також всіх членів. Як відомо, конгресмен Даес, голова комітету для розсліду не-американської діяльності, від двох років домагався, щоб Конгрес ухвалив такі міри, щоб тим робом приборкати діяльність комуністів і бундівців.

СОРОК ЯПОНСЬКИХ СУБМАРИН НА ТИХОМУ ОКЕАНІ

ВАШИНГТОН. З достовірних жерел подають, що японці правдоподібно вислали 40 субмарин проти американської флотії на Тихому океані. Японія має понад 70 всіх субмарин, з того половина може плавати 14,000 до 16,000 миль без задержування для набору палива. Крім того, Японці можуть набирати палива на морських базах, які вони мають на островах Каролін та Маршал. Деякі з тих субмарин, що збудовані на взір німецьких підводних човнів, мають закладати мін.

ШАНУЮТЬ ГЕРОЙСЬКІ ДІЛА КОЛІНА КЕЛІ

МЕДІСОН (Фла.). Тисячі людей взяли участь в богослуженні та торжествах з парадами, влаштованими в пам'ять капітана Коліна Келі, мешканця цього міста, який своїм героїстичним вчинком знищив великий японський панцирник „Гаруна“. Під час богослуження військові літаки кружляли над містом, віддаючи тим честь героїстичному летунові. Президент Рузвельт написав листа до американського президента, що буде у Вашингтоні 1956. р., в якому поручає сина погбилого сотника Келі до Військової Академії в Вест Пойнт. Цей син має тепер 19 місяців і буде здібний вступити до військової академії аж в 1956. р.

МОЖЛИВІСТЬ СТВОРЕННЯ ОДНОЇ ДАЛЕКО-СХІДНОЇ КОМАНДИ

ВАШИНГТОН. Президент Рузвельт, по відбутті несподіваної конференції в неділю з британським амбасадором лордом Галіфаксом, мав наради з високими достойниками армії та флоту, як Стимсон, Накс, адм. Кінг та ген. Маршал. Здогадуються, що темою розмови президента й амбасадора мали бути наради в справі створення сильної американсько-англійської команди на Далекому Сході. З інших жерел подають, що начальним вождом такої об'єднаної альянської команди на Далекому Сході був би ген. Доглас МекАртур, теперішній командант американських військ на Далекому Сході.

БОМБАРДУВАННЯ МАНІЛІ ТА ОКОЛИЦІ ЯПОНЦЬМИ

МАНІЛІ (Філіппини). В понеділок рано кілька японських літаків виконало напад на Манілу, одначе сильна проти-летунська артилерія скоро прогнала ворога. Покищо не знають, які шкоди заподіяли японські рейди. В неділю японці скинули бомби на Ніколас Філд. Генерал Доглас МекАртур перший раз обвинувачив японців в бомбардуванні откритого міста Бейлер, в провінції Тайябас, де родився теперішній президент Філіппинів, Мануел Квезон.

СПОДІЮТЬСЯ БІЛЬШОГО ЯПОНСЬКОГО НАПАДУ НА ФІЛІППІНСЬКІ ОСТРОВИ

МАНІЛІ. З головної квартири американської далеко-східної армії доносять, що японці згромадили велику силу війська на 80 великих перевозових кораблях з правдоподібним заміром почати нагальний десант на Філіппінські Острови. Що ворожу флоту завважено в затоці Лінгаєн, при західній бережній частині Лусону, 100 миль на північ від Маніли, столиці Островів. Попередній комюнікат доносить, що біля місцевості Віган, 250 миль на північ від Маніли, японці повели сильні напади, однак ціла акція на тому фронті зводилася до сутичок і не мала характеру генеральної офензивної.

На острові Мінданао, біля місцевості Даво, японці рівнож повели сильні наступи, однак точних звідомлень з того сектора фронту покищо немає.

ВЕЛИКІ БРИТІЙСЬКІ УСПІХИ В ЛІБІ

Бритійські війська далі гонять німецько-італійську армію в Лібії і не дають їй ні хвилини спочати. Вони в останніх днях здобули Діеру і минули Бенгазі, що є найголовнішою базою і твердинею держав „осі“ в Лібії. Бенгазі вони ще не здобули, бо ходить їм на задах понищити всі склади і комюнікації. Бритійські кола говорять, що німці й італійці не будуть залишати в Бенгазі великих сил, а головною армією будуть постійно відступати аж до Триполісу. Бритійці взяли в останніх днях в полон 6,000 італійців і 4,000 німців.

СОВЕТИ ВІДБИЛИ ВІД НІМЦІВ НОВІ ТЕРИТОРІЇ

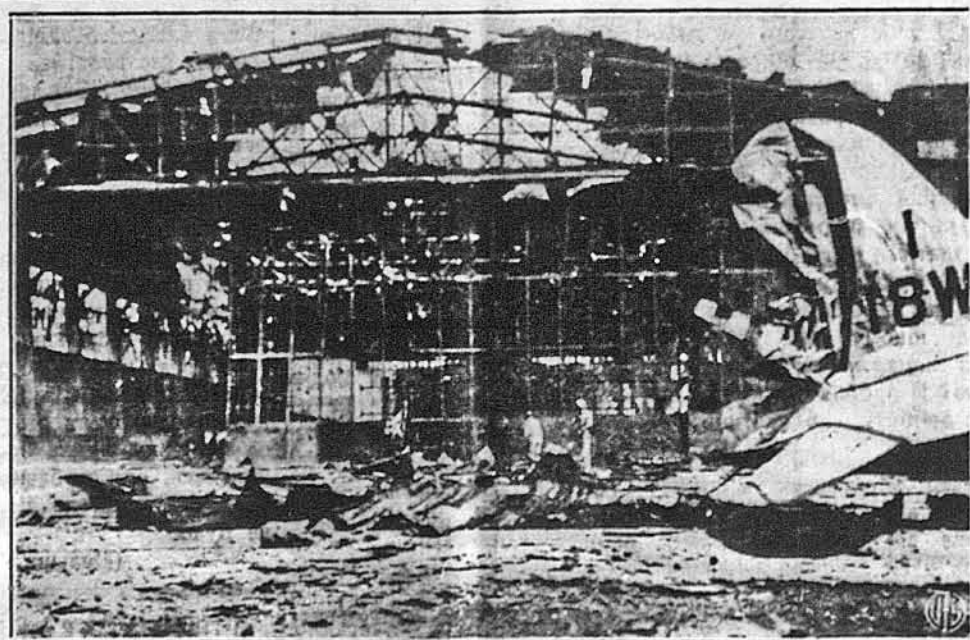
Совєтська армія далі посувається вперед і відбиває німців взад. Вона здобула в останніх днях важні міста Спаськ і Кравінну. Совєтські війська також поробили успіхи біля Ленінграду і на Криму, біля Севастополя.

БРИТІЙЦІ В ГОН КОНГ ШЕ БОРЯТЬСЯ

Бритійська залога в Гон Конгу далі ставить героїстичний опір японцям. Самі японці признають, що цілковита окупація Гон Конгу відтягнена з огляду на завязу оборону британців. Але самі британські кола говорять, що та оборона є безнадійна і японці, які мають велику перевагу, таки Гон Конг здобудуть.

ЯПОНСЬКІ УСПІХИ В МАЛАЇ

Японці знов поробили певні стратегічні успіхи на Малаї, на якій лежить найважливіша морська база британців, Сінгапур. Японці проникають малайські петри і роблять щоденно по сім миль в напрямку Сінгапуру. Проте вони ще віддалені на кілька сот миль і британська команда певна, що поки вони підсунуться ближче до Сінгапуру, зазнають чимало невдач.

ЗНИЩЕННЯ ГАНГАР. Американський летючий гангар на летючому Гікема на Гаваї, розбитий японцями в неділю, 7. грудня. На правій стороні можна бачити розбитий американський літак.

ГІТЛЕР УСУНУВ БРАВХІЧА І САМ ОБІЯВ ГОЛОВНУ КОМАНДУ

БЕРН. Адольф Гітлер усунув з становища начальника вождя німецької армії маршала Бравхіча і сам став начальним вождом німецьких збройних сил. Німецька пропаганда подає досить невизначні причини цього потягнення. Вона каже, що Гітлер і цей раз руководився своєю „внутрішньою інтуїцією“, коли рішив взяти в свої руки провід німецькими збройними силами. Німецька пропаганда говорить, що кампанія в Совегах прибрала такі розміри, що вони перейшли всі обрахунки штабу. В міжнародних колах говорять, що усунення Бравхіча стоїть у зв'язку з невдачею совєтської кампанії. Гітлер дав був Бравхічові ультимат, щоб він до двох тижнів здобув Москву і відбив від совєтських військ Ростов. Бравхіч не виконав цього, а навіть не стримав совєтської офензивної. Це було причиною його усунення.

ГІТЛЕР ПРИЗНАЄ СИЛУ СОВЕТСЬКОЇ АРМІЇ

ЛОНДОН. Гітлер виголосив через радіо апель до німецького народу, щоб той складав терлу одягу для німецьких воєнів на совєтському фронті. Ті воєники зносять неймовірні труднощі, говорив Гітлер і німецький народ повинен облекшити ті терпіння бодай тим, що вишле йому на фронт подарунки. Гітлер говорив, що на совєтському фронті німецький воєник стоїть перед ворогом, який чисельніший і має більше воєнного матеріалу. Подібне сказав міністер воєнної пропаганди Геббельс.

АМЕРИКАНСЬКІ ЖУРНАЛІСТИ НА СОВЕТСЬКОМУ ФРОНТІ

МОСКВА. Американським журналістам знов дозволено удатися на фронт і власними очима оглядати відступ німецьких військ. Описуючи свої враження ті журналісти говорять, що по дорозі здибали страшну масу різних понищених німецьких машин. В багатьох випадках німці понищили самі свої воєнні машини, що не могли внаслідок морозу і снігу їх з собою забрати. Околиці, які опускають німці, цілковито знищені. Наперед нищили їх совєтські війська, а тепер, те що остало, знищили німці.

В АНГЛІЇ СЛІДКУЮТЬ ЗА ПОТЯГНЕННЯМИ ГІТЛЕРА

ЛОНДОН. Усунення Бравхіча викликало в Англії радісні настрої. Це знак, що щось не в порядку з „непереможною“ німецькою армією, зазначають англіїці. Ще недавно німецька команда говорила, що Совєти, коли брати чисто фахові розрахунки, вже війну програли. На Україні, говорив німецький звідомлення, вже совєтської армії нема, є лише розбиті, які ліквідують німецька армія. Аж тут призначення з боку Гітлера і Геббельса, що Совєти під оглядом числа та матеріалу стоять вище німців. Водночас англійські кола побоюються, що призначення невдачі на совєтському фронті заставити Гітлера почати щось на заході. Як лиш Гітлер зачне прислухуватися своєму „внутрішньому голосові“, чи своїй інтуїції, щось важке мусить статися, кажуть англіїці. Англіїці тепер собі пригадують, що Гітлер наперед був поришув-розпромити Совєти, а офісали розпочати наїзд на Англію. Дуже можливо, припускають вони тепер, що він застрягши в Совегах, поришув тепер виконати наїзд на Англійські острови.

ЯПОНІЯ ЗАКЛИКАЄ ДЕРЖАВИ „ОСІ“ ДО АКЦІЇ

ТОКІО. Японський генерал Сенджуро Гаяші, що колись був японським прем'єром, заявив, що держави „осі“ на заході повинні розпочати сильну акцію. Офензива мусить розпочатися на всіх фронтах, говорив він. Бо коли британсько-американські сили в Лібії виграють кампанію, вони зможуть велику частину своєї армії перенести на Далекий Схід і там закріпитися. А це матиме відемний вплив на всіх інших фронтах, говорив Гаяші.

ЕПІДЕМІЯ ТИФУ НА СХОДІ ЄВРОПИ

СТОКГОЛЬМ. Шведські газети доносять з Німеччини, що на сході Європи, в прибалтійських державах, Польщі і Україні, вибухла пошесть-пятистого тифу. Тиф захоплює також німецьке населення. В однім селі біля Берліну шведські журналісти заважали цю страшну недугу. Вона охопила ціле село.

ТЯЖКЕ ПОЛОЖЕННЯ ЛЬВОВА

ЦРІХ. Німецька газета „Франкфуртер Цайтунг“ помістила репортаж одного свого журналіста до Львова. В тім репортажі вона говорить, що життя у Львові і цілій східній Галичині дуже тяжке. Багато крамниць позамикано. А в отвертих крамницях дуже мало всякого краму. Не лиш місцеве населення, але навіть німецькі воєники і старшина терплять там всілякі недолуги, говорить та газета.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.,
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
видачею числа, в котрім оголошення хоча мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канади належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

„ГРИМ“ НЕ ГРЕМИТЬ?

Якби не те, що американці безпосередньо заінтересовані в величезній змаганні на Тихому океані, вони певно відчували би повні величчя подій в Європі й Азії. Діються там події далекосяглого ваги. Наприклад складають з команди головних командантів німецької армії. Віддається команда над нею самому фінансові. В його іменні говориться річі, що йдуть у розріз з усім тим, що говорилося від початку війни.

Очевидно, не треба йти аж до ославленої в певнім розумінні заяви фінансера Гітлера Сталінові два роки тому, коли оба диктатори були в приязних відносинах. Вистарчить посягнути в пам'ять до памятного дня 22. червня цього року, коли німецька армія нагло перейшла до наступу проти російських військ. Певно всі ще пам'ятають ті згучні слова бундючного самодовіря, з яким Гітлер говорив про наближаючуся перемогу над російською армією. Навіть його вороги й несприятелі, бачучи, як він блискуче покорила Чехословаччину, Польщу, Голандію, Бельгію, Францію, не дуже сумнівалися в його заповіді.

Через кілька тижнів після цього німецька інвазія на сході йшла справді немовби по наїстичному календарі, як залізничний рух за розкладом поїздів. Через цілі тижні Гітлер ввхався по фронті, доносячи „звідсиль“, що мовляв німці забрали стільки то соток тисяч росіян у неволю, вбили стільки то других соток, забрали стільки тисяч повзів та стільки десятків тисяч літаків. Паки й паки говорено про остаточне зломання боєвих ліній та кінцеве зломання сил противника. Коли прийшла зима і всі сподівалися поважних труднощів для німців від неї, німецька команда запевняла, що зима для німців не страшна й не зробить різниці в їх наступі.

Нагло на здивування широкого світа цілий тон німецької команди почав змінитися. Передовсім німецька пропаганда почала заповідати довгу війну, приготувати до неї своє населення. Потім, немовби на виправдання цього, заговорила про труднощі російської зими. Ще далі прийшло прецікаве признання самого фінансера, що „ми“ не знали про великанські сили Росії, а ще далі, що Росія перевищала Німеччину й числом війська і кількістю воєнного матеріалу. Нарешті прийшло відставлення головного команданта німецьких військ та перебрання команди фінансером.

Люди, що не тратять оней з цілості війни, бачать незаперечні признаки великої німецької невдачі в Росії. На це вказують теж невдачі військ „осі“ в Африці та виповідження війни Америці збоку Японії, що правдоподібно є лише спробою відвернути американську силу від Європи й Африки.

Однак, навіть ці, що сумніваються в німецьку невдачу, не вважають за неможливе, що це Гітлер знову блофує, що він збирає сили ударити в альянтів в іншому місці.

В Довірю до Влади

Стоїмо перед тим, що усунуто з найвищих військових становищ в Гаваях і на Півдифіку людей з високими рангами і довголітньою службою та заслугами. Сталося це в зв'язку з воєнними подіями, що сталися пропагандного 7. грудня б. р., коли то японці напали в аралівий, спосіб на американську воєнну базу, Перл-Гарбор в Гаваях, нанісши нам поважні втрати в людях, кораблях і майні, що потрясли цілою нацією.

Це зрозуміло, що уряд зарядив негайно доходження в цій справі, як тільки секретар мідинарки відідав Гаваї та ствердив на підставі перших помічень, що команда „не була чужина“. А що в війні карають смертю звичайного воєжа, якщо він „не є чужий“ на варті, то, очевидно, не можна пускати плазом хочби найменшої нечуйності з боку старшин і командантів. А виглядає, що є ознаки такої нечуйності. Тільки питання, яка вона велика і як далеко сягає, себто, чи за події в Перл-Гарбор не відповідають ще й інші чинники, що є поза Гаваями.

Отже в інтересі оборони краю є знайти, чи є вина, а як є, то по чім боці, без огляду на те, хто на тому не потерпів. Думаємо, що якраз до цього іде, бо назначений президентом суд, з судою Найвищого Суду Робертсом на чолі, як загально признають, дає повну гарантію, що слідство буде переведене дуже солідно, себто основно й об'єктивно.

Але заміне в цьому те, що хоч усі домагаються гострого слідства, зазначаючи, що це війна, в якій іде про судбу цілого краю, а тому не може тут бути мови про якусь поблажливість, то проте підкресляють, щоб не приходило до завчасних закінчень. Кажуть виждати! Значить, що хоч „не заподіяна величезна, наявна шкода, та хоч є обвинувачення, то це все ще не є доказом чийей вини, ще не є в очах розумних американців вистарчалним, щоб видавати осуд і когось обвинувачувати. З тим як кажеться, треба виждати, поки ті, що їх можна обвинувачувати, не сказали свого слова оборони, та поки суд не видав своєї оцінки щодо тих виправдань.

Значиться, що не пора тепер на співчуття, коли іде про інтереси краю. Але й не пора на воєнну гістерію, на несправедливість. Воєнні часи можуть принести різні несподіванки, так, як вони принесли їх тим генералам, що їх тепер усунуто. Такі „несподіванки“ можуть закінчити одиниці й організації. Але в таких випадках треба нам усім задержувати холоднокровність і пам'ятати, що ми живемо в правовій державі, в якій теж і в воєнних часах стоїть за людиною, чи організацією охороною закону. І поки цей закон не скаже свого остатнього слова, треба бути повдержливим в осудах. Таким чином можемо державі вдержати порядок, а серед громадянства спокій.

Початок Другої Світової Війни і Українська Справа

Розгорілась друга світова війна. Вона далеко страшніша від першої. Бо вона далеко ґрунтовніше охоплює нині цілу земну кулю; до неї витягнуто далеко ширші шари кожного воюючого народу і в ній примінюють далеко страшнішу зброю ніж в попередній війні.

В минулій війні головним й одиночним побоевищем була Європа. До неї всі воюючі краї насилали свої армії і матеріали. В теперішній війні побоевища розсіні по цілому світі. Тисячі повзів і літаків переорюють піски і повтіра Африки, зокрема Лівії. Тільки що недавно притихли гармати на західній бережжі Африки, зокрема Етіопії. Тріскали величезні морські стрільня над Дакаром. Війна в Африці ще не закінчилась і після всь-

кої правдоподібності потриває ще довго.

Кривава боротьба тепер розпалась і на Тихім океані. В попередній війні той океан, подібно як і Середземне море, були майже цілком нескорохнені війною. Нині летиться кров на Філіппінах, Гаваях, в багатьох інших островах на Тихім океані. Летиться також кров в Гон Конгу, Малаї. Від п'яти літ летиться також кров в широкім Китаї, чого передтим не було. А також — всі ми це добре знаємо — поллетється вкортці потоками кров в самій Японії, чого в попередній війні також не було. З другого боку треба сподіватися, що й у західній півкулі, зокрема в Злучених Державах Америки, в яких підчас минулої війни не вибухло ні одно вороже стрільно, тепер є велика мож-

ливість, що потече кров і загрозять наші протилетунські гармати.

Одиним словом нема нині ні одного кутка на світі, який не був би зовсім безпечний від війни. Ті куточки, в яких ще вогонь війни не вибух, під впливом загальної воєнної пожежі так розпикаються, що ось ось і вони захопляться полумієм.

Деж вибухла перша іскра, що запалила ту другу світову пожежу? В минулій війні іскра, що запалила світову пожежу вибухла в Сербії. Там перший раз потекла кров. Звідтам війна миттю перекинулася на інші краї. В котрім місці поділась перша кров у тій війні, зокрема на європейській побоевищі?

Перша кров, що полилась на європейській побоевищі в цій війні, була на Карпатській Україні. Це була кров українських націоналістів, які перші своїми грудьми загордили шлях нацистичному „новому ладу“ в Європі. Це вони в абсурдно нерівній боротьбі з мадярами заперечували проти гітлерівського наділу їхньої країни Мадярищині. Це історичний факт, якого сумління людини, без огляду з якого краю походить, не може заперечити. Це факт, який українці повинні всюди підкреслювати і бути на нього горді: На Карпатській Україні полилась перший раз кров, в протесті проти нацистичного „нового ладу“.

Скаже дехто: „Алежбо Карпатська Україна була підбехтана самими німцями. Прем'єр о. А. Волошин, який просив Гітлера помочи, був „Квізілінгом“. Багато українських січовиків, що боролись з мадярами підносили на нацистичний спосіб вгору руки. Це теж історичні факти, яких ніхто не може заперечити“.

Що деякі січовики на нацистичний лад підносили вгору руки; що прем'єр А. Волошин просив Гітлера помочи — це, безперечно, також історичні факти, записані чужими і своїми журналістами, взяті на фільмові ленти. Та з другого боку незаперечним фактом є також і це, що ті самі січовики, під проводом того самого А. Волошина пішли в біт з союзниками Гітлера, мадярами, і своєю кровю заперечували проти гітлерівського наділу Карпатської України мадярам. Зробили вони це в ту хвилину, коли далеко сильніші держави, що були найвиразнішими ворогами Німеччини, піддавались Гітлерові і не пробували своїми грудьми спинувати початків нацистичної лавини. Зробили вони це в пору, коли Гітлерові страшно ходило про те, аби в Європі

Румунія „Ірредента“...

Слово „ірредента“ є італійського походження й означає „невизволенний“. Ним означували політичні класи італійської революційної партії, яку заснував Менотті Гарібальді, в 1878 р. а яка мала за ціль визволення Італії. Відтоді під назвою „ірредента“ входять всі рухи таких народів, що змагаються до повалення чужої неволі та до державного визволення. Тому ми часто стрічаємося з такими назвами: „Україна ірредента“, „Польща ірредента“, „Чехія ірредента“, і т. п.

З Європи доносять, що теперішній румунський диктатор Антонеску започаткував також і „румунську ірреденту“, себто об'єднання тих „румунських“ земель, які ніби мають належати до Румунії. Намагаючись виправдати участь Румунії в німецько-більшевицькій війні, Антонеску, як доносить кореспондент Е. Ленгоф з Лондону, мав сказати, що українські землі, окуповані тейлер німецькими й румунськими військами, а лежать під Дністром а Богом — „творять від непам'ятних часів частину румунського життєвого простору“. Цю смішну та штучну „теорію“ піддержав він новоствореним округом „Транс-

ніє викликувати кровної війни, а „мирним шляхом“ осягати німецькі забороницькі пляни.

Чи так поступають справжні Квізілінги? — Ні, справжні Квізілінги на перше місце ставлять те, чого бажає Гітлер й ножем у спину завдають удар навіть своїй рідній батьківщині, як це зробив перший Квізілінг, Відікунд, в Норвегії. Прем'єр Карпатської України А. Волошин і ті січовики, що по „фашистськи“ піднімали вгору руки, були першими, що збройно виступили проти плянів Гітлера. Вони перші в Європі проляли кров, щоб перекреслити нахабні пляни Гітлера. Це теж факт, якого не всі заберуть ніякі крутітські пояснювання.

А коли фактом є це, що Волошин просив Гітлера помочи і фактом є те, що він перший підняв зброю проти свавільних гітлерівських розпорядків, фактом відразу стане і те, що міжнародне положення українців є парадоксальне. Воно різко противиться проти того міжнародного ладу, що панував до вибуху другої світової війни й через те „А. Волошин просив Гітлера помочи“, а з другого боку різко противиться тому ладові, що його готує Гітлер і тому „українці були перші, що зброєю заперечували проти потягень Гітлера“.

Гітлер добре розумів цей парадокс. Тому уживав всіх способів, щоб спонукати українців розхитувати минулий міжнародний уклад, але відразу брутальною рукою здавив українські політичні аспірації, коли прийшла пора на руїнах старого ладу будувати новий.

Ми подаємо ці факти не для пропаганди якоїсь політичної думки. Ми лише висвітлюємо ці речі на те, щоб в слушний час не накинати тим справам знов хибної розвідки. Розв'язка української справи, в тім дусі, як цього собі український нарід бажає, зовсім не виймається в тім міжнароднім укладі, який готує Гітлер. В плянах Гітлера фігурують багаті українські території, з яких треба змести автохтонів і їх залюднити німецькою расою. Українські аспірації мають щось діаметрально протилежне на увазі. Аліянтам, з англосаксонами на чолі, треба зрозуміти те парадоксальне становище українського народу, а зрозумівши це, вони певно знайдуть в ньому вірного і могутнього союзника в цій війні з світовими розбійниками.

стрії“ („Задністров'я“) зо столицею в Одесі.

В дійсності ці землі є споконвіку корінно етнографічними землями українського народу й з румунським народом не мають нічого спільного. Вправді в Басарабії та на її пограниччї з Україною мешкають румуни, хоч в дуже малій кількості. Взагалі в Україні та в т. зв. Молдавській Автономній Республіці не начисляють навіть і 200,000 румунів. Та румунська меншина ніколи не зраджувала жадних ірредентистичних стремлень і до самої німецько-більшевицької війни нікому в Румунії й не приходило на гадку, що ця румунська меншість на Україні має належати до „великої Румунії“.

Оскільки можна вірити тим донесенням, що ріжними шляхами приходять з Румунії, румунська публична думка не дуже то захоплена останніми посушеннями маршала Антонеску. Д-р Маню, провідник опозиції, мав назвати цей крок диктатора попросту „дурним“. Річ в тому, що жадна нова анексія української землі не затре цього болю румунів, які вони відчували після втрати Семигороду, що його забрала Мадярищина за дозволом Гітлера.

В Букарешті мають бути сильні проти-німецькі настрої. В кінах, коли показують Антонеску на українських землях, публіка прямо свисче, наслідком чого букарештанська поліція замкнула аж три кінотеатри. Становище це ще біль-ше погіршало, коли на „поміч“ румунської поліції прийшло естаціоноване в Букарешті німецьке військо.

Розуміється, що це наразі не відстрашить Антонеску від його посягнень по українські землі, бо він чується досить безпечним під охороною багнетів Гестапо. Він починає навіть організувати румунську адміністрацію на підбитих українських землях. На чолі окупаційної влади стоїть проф. Гюргіо Алексіану, який мав осідок в Тирасполі, а по здобутті Одеси переніс свій штаб до української пристані. Та „влада“, що в своїй більшості складається із скорумпованої бюрократії Букарешту, старається всіма силами здерти з українського населення все те, що йому остало ще після втечі більшовиків.

Як треба було сподіватися, Гітлер дав Антонескову війну руку в „Трансїстрії“, бо потребує далі румунської помочи у війні з більшовиками. Але треба сумніватись, чи Гітлер, який так переміг, оставив Одесу та її околицю в руках румунів. Він її загарбав для себе. Кажуть, що Берлін уже опрацьовує новий план зради, жертвою якого впадуть дотеперішні німецькі союзники, а в тому числі також і румуни. Мадярські та шведські кореспонденти подають, що німецькі чинники отверго кажуть, що „тих кроків, які підприймають румуни на Україні не треба уважати за сталі, їх треба уважати за тимчасові, бо справа тої частини Європи буде остаточно вирішена Гітлером після закінчення цієї війни“.

Не треба, здається, бути великим пророком, щоб вгадати, яка евентуальна заплата жде румунських грабників української землі з рук їхнього фактичного пана, Гітлера. Німецьке трактування поляків, з якими був підписав „пакт приязні“, не згадуючи вже цілого ряду інших європейських народів, не оставляє найменшого сумніву, що й румунів жде відповідна „заплата“.

ВПИСУЙТЕ СВОІХ ДІТЕЙ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І В ТАКИЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ІХ БУДУЧИНУ.

НА СЕЛІ

Повість

(19) М. ШКОЛИЧЕНКА

Невже тільки ці два чинники життя засліпили йому очі і повели його таким шляхом? А як живуть і що думають ті люди, що не почували себе самотніми, не думали про матеріальну нужду? Мисак пригадував собі цілі десятки своїх знайомих, перебрау в своїх думках їх життя, пригадував їх діяльність, напрямки думок, та громада його знайомих не відіржалася життям своїм від його життя: тільки й бачив між собою і ними ту різницю, що вони витрачували свої заробітки на різні дрібниці та дурниці, а він складав їх на визначену мету. Здавалося, що винуватим Мисак не був: діяльність його коли була не краша, так разом з тим ні на крихту і не гірша, ніж діяльність усіх його зна-

йомих. Правда, була ще одна різниця: дехто з його знайомих був одружений і мав сім'ю, але тіж самі люди ніколи не хвалили свого життя, ніколи не вважали себе корисними ні собі, ні сім'ї, а швидше всього нарікали та калялись, що зробили дурницю і одружились. Мисак наслухався про це, думав, роздумував і поклав ніколи не дружитись, — поклав і виконав, та чи винуватий же він за це? Кожний з одружених ніколи не дорікав йому за це, а навпаки хвалили, завидував.

Ні, я не винен, думав Мисак, я не йшов навпаки менше тих, що оточали мене, діяльність моя така сама, як і їх, я тільки був обережніший, ніж вони, і те, що придбав собі, здалося мені не кривдою,

не здирством, а чесною працею; діяльність в цім напрямі не зобидив нікого, про це свідчить і Бог і власна моя совість. Для досягнення своєї мети я не користувався нічим поганим: взяток не брав, до начальства не підлизувався, нікому не піддобрявався, не морив і себе холодом та голодом, не ходив обірваний, я тільки не витрачав грошей на які небудь розкоші, на які небудь примхи... Ні, я не тусю, не єгоїст, я тільки звичайна смертна людина, я тільки той чиновник, що вдався здатним потурбуватись про свою будучину і турбувався про неї, не бажуючи і не роблячи нікому зла. Хібаж це моя вина, хібаж це злочинство? Я зробив тільки те, що міг зробити, що здатний був виконати.

Такі міркування захопило Мисакову голову; так виправдував він себе; а тимчасом всеж таки почував і почував себе виразно, що він людина безкорисна для суспільства, що з ним і без нього люди жили б цілком однаковійсько, а коли так, то видима річ, що він живе зовсім не так як слід і як повинна жити кожна людина. — Не так, не так, — шептало щось в його душі, і в голові знову підіймалися думки і знову вели до того, що так жити не можна, що не має він жадного права існувати між людьми, не роблячи суспільству жадної користі.

Мисак приривнував своє життя до життя Уляни Іванівни. Правда, він її майже не знав, а тільки чув дещо про неї, алеж діяльність її здавалась йому значно кориснішою. Він чув, що Уляна Іванівна живе без наймички, значить, усе робить сама; чув, що учить вона чужих дітей, значить, приносить тим дітям користь; чув, що вона і людям помагає в чомусь, але не цікавився, чим і не випитував подробиць; бачив нарешті, що затратила вона безповоротно свої зароблені гроші на похорони сестри, значить, непа свою користь, — а він, Мисак, чи хоч таким ділом поступивши до когось небузд? Ніколи, ніколи! У нього не було ні одного випадку в життю, щоб він бачив у ньому користь для ін-

ших. Запомогти у нього ніхто ніколи не прохав, а службу свою вважав він завжди безкорисною. Сидіти цілий вік за ріжними канцелярськими справозданнями — хібаж це діяльність? Це мертве діло, марнування часу!...

Дні минали за днями; почуття власної бездіяльності у Мисака все зростало і він почав нудитись. Бажання корисної діяльності і разом з тим невимістю розшукати її довели Мисака до того, що він нераз уже шкодував про те, що кинув канцелярську працю. Сидячи в душній канцелярії за „непотрібними“ паперами Мисакові не було часу задумуватись над суспільним життям і він тоді ніколи не почував себе бездіяльним; а тепер, кинувши службу та відпочивши за пів року, думка його прокинулася, очі побачили життя, а здатності до діяльності не було.

(Дальше буде).

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ШЕРОН-НЮКЕСЕЛ, ПА.

3 Листопадових Свят.

Дня 2 листопада відбулося Листопадове Свято в Шероні, а 16 в Ньюкесел, Па. Обидва свята стягнули поважне число учасників, не тільки своїх, але й позамісцевих. Перед концертними програмами в обох громадах відправлено в церквах панахиди за упавших борців України з відповідними проповідями о. Мусійчука, пароха цих громад. Були в церквах гарно прибрані могили, а діти в народних строях вмащували з вінками, що зложили на могили.

В Шероні концертну частину дав місцевий хор „Кобза“, при співучасті хористів з Йонгставну й місцевої школи. Всі були в народних строях, що додавало краси й поваги святові.

Сцена прикрашена як і в церкві. Соля й дуети віддали панни: Телявські й Волошини; декламували панни Е. Пиш й Г. Лисогір. Діти дали образ з пугачки (о. С. М.) „На Стрілецьких могилах“. Гарно вивязалися: О. Кучмак, М. Гладко, Н. Кошей, С. Сікора й інші. Свято відкрив п. М. Гидор, а програму перевів Вол. Попів. Було й баритонове солю п. А. Пашовича. Святочну промову обдумано й річково вилосовив п. М. Оленчик з Йонгставну, наочний свідок Листопадових Днів. Переведено збірку, що принесла \$19. Зложили по \$1: Пастернак І. й В. Кульчицький, Т. й Д. Кучмак, Сич, І. Лисогір, Д. Телявський, Д. Жидик, М. Мудрак; по 75 ц.: І. Воснак, Ю. Степанчук; по 50 ц.: Сагліца, о. С. М., А. Пашович, М. Оленчик, М. Пиш, Любінецький, В. Волошин, Журовський, П. Кошей, Ол. Попів, Волос.

В Ньюкесел, програму виконав місцевий хор „Сурма“ при участі хористів з Йонгставну й місцевої школи. Тут було все прибрано відповідно. Хор відспівав вязанку стрілецьких пісень, як й інші. Панни Лиско й Вересюк відспівали соля й дуети. Ольга Лиско й Текля Вересюк гарно декламували. Несподіванкою були соля й дуети молодців з Йонгставну А. Пашовича й Марка Кіхтана. Вони дуже гарно співали. Також панна Ан. Пашович відчитала зворушуючо найновішу поему (С. М.) „Наш Торжественний Листопад“. Найкращою точкою було щедетання діточок школи в піснях і вправах січових та деклямацій. Гарно вивязалися Л. Куць, Д. й Т. Олач, К. й А. Столиця, І. Проць й Мар. Ярема, що й батько бувший стрі-

лець. З Свята зняв фільму П. Сагліца. Відкрив свято і програму перевів президент І. Дацько. До збірки закликав місцевий парох. Зібрано \$14.85. Зложили по \$1: М. Проць, П. Ярема, Г. Куць, І. Дацько, А. Лиско, Л. Столиця, В. Мудрак, І. Мідзяновський, М. Маланяк; по 50 ц.: о. С. М., Г. Машак, Лиско, Дацько, Дидько, Крук, Я. Крук, Миско, Столиця; по 25 ц.: Ярема, Булій, Машак, Петро, й Олач 35 ц. Підготовку і диригенту хорів в обох святах вів о. Мусійчук. Оба свята були азирцеві, бо як промовні так і учасники поведились поважно і додали підбадьорення до праці на рідній ниві.

Учасник.

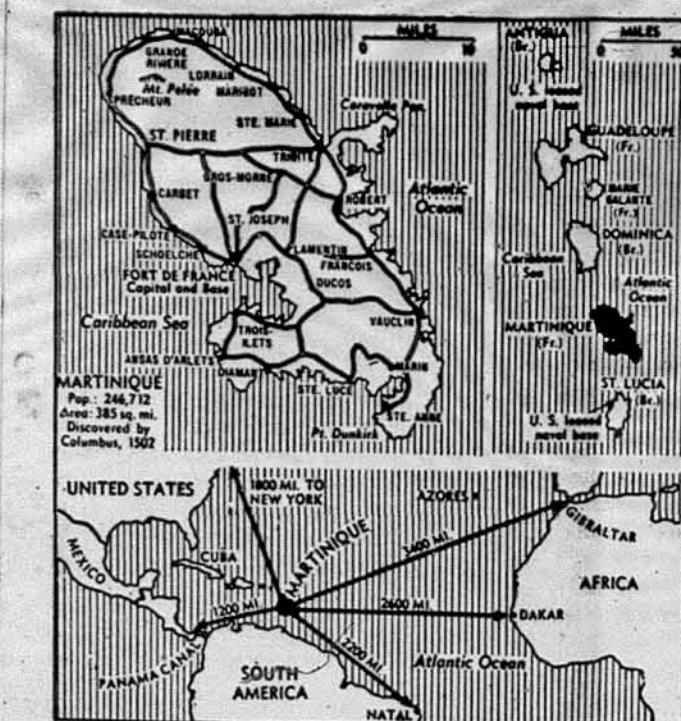
СТЕМФОРД, КОНН.

25-літній ювілей Братства св. Петра і Павла.

В неділю, 23 листопада ц. р. Братство св. Петра і Павла, відділ 108 „Провидіння“ обходило торжественно 25-літній ювілей свого існування. Після Сл. Божої відбулося посвячення українського національного прапора, якого брали так дуже відчувалося в громаді. Посвячення довершив о. д-р Грицько, а притом сказав дуже зворушуючу промову. Під час Сл. Божої прапор переходив кілька разів з рук старших членів до рук молодших, а під час посвячення перебрав священник і в відповідній хвилі передав представителю Братства. Такі церемонії дуже додатньо впливають на молоді й добре бувають впровадити такий звичай і в інших місцевостях під час подібних обходів.

Пополудні відбувся обід в просторій „Гортікултурал Гол“, на який прибули численні місцеві громадяни, як рівно жості з інших місцевостей. Бесідинками були д-р М. Чубатий, проф. М. Нагірний, д-р С. Демидчук, о. ректор Ом. А. наневич, о. д-р С. Грицько, Б. Катамай, В. Карий, С. Пана-сюк, П. Кочанський, П. Луків, М. Волошин, Е. Житкевич й інші. Відчитано численні привітання наспівні від різних осіб і з різних місцевостей.

Під час обіду і в часі промов не відчувалося ніяких різниць між присутними, не далось пізнати, що є члени різних організацій, що одні з високою освітою, а другі звичайні робітники, що одні родились на широкій землі України, а другі в Америці. Це була зібрана одна велика родина і родинний настрій панував цілий

МАРТИНІК І ІНШІ ФРАНЦУЗЬКІ ПОСІЛОСТИ. — Французькі посілости та кораблі, що знаходяться на Карибських водах, вважатимуться даці нейтральними, згідно з умовою, що її заключено між французькою і американською владою.

вечір між всіма присутніми. Разом бавились і згадували, як скоро минуло тих 25 літ, разом з жалем споминали тих, що відійшли до іншого світа і разом закінчили гостину українським і американським гімном. При тій нагоді не завадило згадати, що в Стемфорді вміють не тільки бавитись в згоді, бо вміють і працювати в користь загального добра громади. Перед кількома тижнями члени У. Н. Союзу справили американський прапор, а члени „Провидіння“ „на збитки“ Союзом справили український прапор. І з таких „збитків“ в короткім часі пишуться в церкві два новенькі прапори і в разі потреби громада буде могла гідно презентуватись перед другими.

Ще й про інші „збитки“ можна почути в Стемфорді. Бо як урядники одні організації не можуть притягнути якоїсь особи в члени, тоді пробують урядники другої і часто так буває, що другі мають більше щастя як перші, а про те одні одних не лають, не нарікають, але всі тішаться, що вдалось притягнути до організації нового члена. Булоб покладанням, щоб й надалі обі організації могли працювати в згоді і любові.

Гість.

ВІДОЗВА

ДО АМЕРИКАНСЬКИХ ГОРОЖАН УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ В ФІЛІДЕЛФІ.

„Я повторюю ще раз, що Злучені Держави не можуть прийняти ніякого іншого вислід цій війни, а лише перемогу, остаточно і повну. Жерела міжнародної брутальності, де вони не існували, мусять бути зломані абсолютно і остаточно.“

„Ми виграємо війну і ми виграємо мир, що наступить по цій війні.“

Так говорив президент Злучених Держав через радіо.

В тій тяжкій боротьбі Злучених Держав з насильством для привернення справедливості і свободи на світі, американські горожані українського роду сповнять свої обов'язки супроти Америки з повною відданістю і з повною посвятою. Кожна одиниця віддасть в жертву свою працю, своє майно, свою кров для остаточної перемоги Злучених Держав над ворогами. Праці в тому напрямі багато. Кожна одиниця мусить бути свідомою свого завдання і під керівництвом і вказівками влади мусить витворити таку силу, якої вороги знищити ніколи не зможуть.

Зачинаймо цю працю від місцевости, де живемо, українські товариства, братства і сестрицтва в Філадельфії вже приступили до координації і централізації нашої праці на час війни. Делегати організації усталили дня 14 грудня центральний комітет під назвою „Товариства Українсько-Американських Горожан в Філадельфії для оборони“ (по англійськи „Ukrainian-American Citizens Associations of Philadelphia for defense“), якому на час війни передано координацію всіх функцій, які будуть виникати в зв'язку з державною обороною. Комітет буде нашої репрезентацією перед місцевою владою і пресою в справах інформативних і оборонних.

Комітет видає отсей перший заклик:

- 1) Виконуйте свої обов'язки точно, солідно і сумлінно в фабриці, офісі й дома.
- 2) Не заходьте в суперечні дискусії з ніким. На час війни лишіть свої партійні переконання, а виконуйте свої зобов'язання як добрі горожані Злучених Держав.
- 3) Завсіди держіться думки: „Злучені Держави виграють цю війну, а я їм помагаю“.
- 4) Купуйте державні бонди оборони.

Нашою агенцією до продажі бондів оборони є Українське Будівельно-Позичкове Товариство, якого офіс в Українським Домі при 847 Н. Френклін вул., буде для тої цілі отворений кожного понеділка,

ЯК Поширюють Серед Американців Знання Про Україну?

(В тій рубриці подаватимемо імена тих осіб чи організацій, що будуть закуповувати книжки про Україну і українських людей для американських інституцій чи американських визначних людей).

Толідо, Огайо. — Братство св. о. Ніколая, відділ 167 У. Н. Союзу, подає, що на річному мітингу 14 членів Братства зложилися і закупили „Історію України“ М. Грушевського й книжку Ю. Вернадського „Богдан - гетьман України“, призначаючи ті книжки для міської бібліотеки.

Нью Кесл, Па. — Товариство ім. Івана Франка, відділ 74 У. Н. Союзу, закупило „Історію України“ М. Грушевського й „Богдан - гетьман України“ Ю. Вернадського, призначаючи обидві книжки для бібліотек місцевих Гай Скул.

Сповідні Свій Обов'язок!

Хто спосібний до військи, той повинен знайти негайно в ряди армії чи флоту і своєю військовою службою причислитись до повної перемоги Америки.

А хто не наставляє своїх грудей за свій край, той повинен працювати для оборони краю на інших ділянках, а в першу чергу закупити негайно Бонд Краєвої Оборони і купувати бонди оборони чи темпери так довго, поки не закінчимо цій війни повною нашою перемогою.

Бонд можете купити вже за \$18.75, а темпери — за 10 центів. Значить, що є дана можливість кожному і кожній допомогти фінансово державі знати фонд, потрібні на ведення нами не спроектованої, а тільки накиненої нам війни.

АРГЕНТИНА ДАЛІ ДЕРЖИТЬ ЗВ'ЯЗКИ З ДЕРЖАВАМИ „ОСІ“

БУЕНОС АЙРЕС (Аргентина). — Поворот аргентинського амбасадара д-ра Мануеля Мальбрана на своє становище до Риму, вказує, що Аргентина буде далі вдержувати дипломатичні зв'язки з тоталітарними державами, не зважаючи на це, що з Америкою, яка, у війні з Італією, вона живе в добрих сусідських відносинах. Це значить рівнож, що Аргентина вірить, що майбутня конференція американських держав, що має відбутися 15 січня в Ріо де Жанейро, не доведе до виповідження війни тоталітарним державам всім полуднево-американськими країнами.

ПІДПИРАЙТЕ СВОЇХ БІЗНЕСМЕНІВ.

середи і п'ятниці від 6—8 год. вечером.

5) Піддержуйте Американський Червоний Хрест. Жертуйте гроші і віддайте свій вільний час для праці Червоного Хреста, якого Український Відділ уже почав свою діяльність.

6) Відноситься з повним довірям до комітету і віддавайте йому загальні справи до вирішення. Не беріть поодинокі вирішувати важких справ, які до вас не належать і завсіди пам'ятайте, що маєте комітет, який створено на те, щоби вас поодинокі заступав там, де цього справді будуть вимагати.

Головна квартира комітету є при 847 Н. Френклін вул. Товариство Укр.-Амер.-Горожан для Оборони:

Голова: майор М. Дармограй; заступники голови: Олена Штогрин, Теодор Свистун, Стефан Штогрин, Григорій Терпелюк, Іван Захарко, Василь Питель, Ігнатій Мурмило, Семен Станьчак. Секретарі: Мих. Рибак і д-р П. Дубас. Касиєри: Ів. Боросевич і д-р В. Галан. Провірочна комісія: А. Карпчук, Марія Балин вул., буде для тої цілі отворений кожного понеділка,

THIS YEAR

Give

The present that is appreciated by the one who receives it and every one in America—the present that brings joy and safety while protecting against inflation.

DEFENSE Bonds • Stamps

УВАГА ЧЛЕНИ ТОВ. „ДНІСТЕР“, ВІД. 361. У. Н. С.

в НЬО-ІОРКУ.

Отсим повідомляється Вас, що

ВИБОРЧІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА

ВІДБУДУТЬСЯ

В СУБОТУ, 27. ГРУДНЯ (DECEMBER 27, 1941)

STUYVESANT CASINO, 140-142 SECOND AVE.,

межі 8—9 вулиц. в Нью Йорку, в 8. годині вечером.

Проститься всіх членів прибути на збори часом, бо маємо багато точок до погодження перед вибором уряду. Прошу пам'ятати адресу: Stuyvesant Casino, 140-142 Second Ave., межі 8—9 вул. в Нью Йорку.

За уряд: Д. Чорнюк, рек. секр.

ЩО РОБИТИ НА ВИПАДОК ПОВІТРЯНОГО РЕЙДУ

5. Держіться Від Вікон Здалека

Шкло розбивається легко, отже держіться від вікон здалека.

Не підходьте до вікон і не виглядайте, під час повітряного рейду. Це небезпечна річ і це помагає ворогові. „Ер Рейд Ворден“ є там надворі й дбає за вас. Знову кажемо вам, зійдіть з вулиці, як наближаються літаки.

Уночі, заходить небезпека попасти під вибухи від вибухових матеріалів.

Стрілянина протирейдових гармат означає падаючі шрапнелі. Від них ви охороняйтесь, коли зайдете до дому й будете держатися далеко від вікон. Це є важлива справа острілювати літаки, ніж оглядати його з вікна.

Оставайте в своїй кімнаті для ехоронення, далеко від вікон. Це найбезпечніше місце. Ідіть до тої кімнати на перший аларм; оставайте там, поки не роздасться сигнал „ол кліп“.

Передовсім, будьте спокійні. Лишайтеся дома. Погасіть світла. Положіть на землю. Держіться здалека від вікон. Не кажіть, що ми повторюємо те саме; ми воляли би повторити це вам аж до зупинення, ніж ви мали би забути.

Це все можете робити без ніяких спеціальних приладів, при допомозі цього всего, що ви маєте дома.

Ви можете допомогти перемогти японців, своїми годиними руками, якщо ви будете робити цих кілька простих річей. Як добра людина сповняйте всі ці інструкції й держіться добре. Не вдавайте мудрагеля та не дайтеся ранили.

ЛИШ 8 ДНІВ ОСТАЄТЬСЯ

до висилки Вашого Різдвяного поздоровлення

до помешчення в „Свободі“

Вишліть негайно. Скорше прийде, краще буде вироблене.

ОСТАННІЙ ДЕНЬ 31. ГРУДНЯ

СТАВІЙТЕ В РЯДИ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКИЙ Є НАИБІЛЬШОЮ І НАИСИЛЬНІШОЮ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЮ ЗАПОМОГОВОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ

ВОНИ ЗАПЛАТИЛИ ЗА СВОЮ ЗРАДУ. Останки японського літака, зстріленого американськими військами недалеко від летючого майдану Гікема на Гаваї, після зрадницького недільного нападу на острів Злучених Держав. Японці заскочили Перл Гарбор несподівано, але, як лише американці кинулися до бою, вони скоро далися японцям у знаки. Отсей літак упав недалеко від табору „Сі-Сі-Сі“.

„Стривай!”
чує морга